

Buitenwettelijke rechtsbescherming voor dienstverleningslichamen bij internationale gegevensuitwisseling

Mr. B.F.M. de Koning en mr. L.C. de Jager, datum 24-08-2020

Nederland is op grond van Europese regelgeving en verdragen verplicht tot het verlenen van bijstand bij de belastingheffing van andere staten. Ter uitvoering daarvan zijn zogeheten dienstverleningslichamen onder omstandigheden verplicht tot het uit eigen beweging verstrekken van gegevens aan de staatssecretaris. De wettelijke rechtsbescherming voor deze dienstverleningslichamen laat te wensen over. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft deze lacune in de rechtsbescherming bij wederzijdse fiscale inlichtingenuitwisseling buitenwettelijk opgelost.

1 Inleiding

In de strijd tegen grensoverschrijdende belastingontwijking, agressieve fiscale planning en belastingconcurrentie wordt transparantie tussen de fiscale autoriteiten van lidstaten beschouwd als een groot goed. Al in 1998 kenmerkte de OESO het verhinderen van effectieve internationale inlichtingenuitwisseling als karakteristiek van een tax haven.[2] Het is daarom dat internationale samenwerkingsverbanden zoals de OESO en de Europese Unie zich inzetten voor de bevordering van wederzijdse fiscale inlichtingenuitwisseling tussen staten. Het gevolg is dat Nederland vandaag de dag op grond van regelgeving vanuit de Europese Unie alsook door het sluiten van verdragen, verplicht is tot het verlenen van bijstand bij de belastingheffing door andere staten.[3]

In deze bijdrage wordt uiteengezet op welke wijze de Nederlandse wetgever daarbij het belang op wettelijke rechtsbescherming ten behoeve van belastingplichtigen uit het oog heeft verloren. In die context plaatsen wij de belangwekkende uitspraak van 12 februari 2020 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS), waarin deze lacune in de rechtsbescherming bij wederzijdse fiscale inlichtingenuitwisseling buitenwettelijk is opgelost voor dienstverleningslichamen. Wij sluiten de bijdrage af door de verwachting uit te spreken dat de ABRvS in de toekomst vaker uitspraak zal moeten doen in zaken waarin de wettelijke rechtsbescherming bij internationale fiscale gegevensuitwisseling onvoldoende blijkt.

Zie verder: WFR 2020/145